

De Stadsheraut

IN DIT NUMMER

VAN DE VOORZITTER	1
INSCHRIJVEN LEDENVERGADERING	2
AGENDA LEDENVERGADERING	2
VERSLAG LEDENVERGADERING 9 MAART 2020	2
PARKEERBELEID GEMEENTE VEERE	5
BESTUURSVACUUM	6
STEUN VOOR STADSCARILLON	7
ZONNE ENERGIE COOPERATIE	8
OPROEP VAN NICOLETTE VAN GESTEL	9
DE BOZE GEEST VAN VEERE	9
VEERE IN DE LICHTJES	17

VAN DE VOORZITTER

Jan Paul Loeff

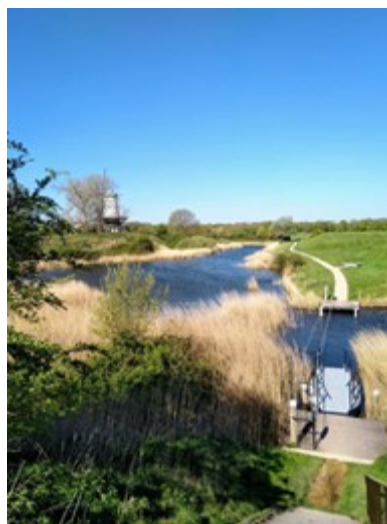
Het is een vreemd jaar geworden. Het virus waart nog steeds rond en heeft voor onze gemeenschap grote gevolgen. Een heel rustig voorjaar, een extreem drukke zomer en een overheid die daar op inspeelt op diverse manieren. Deels door zoveel mogelijk maatregelen te nemen om onze stad geen bron van besmetting te laten zijn, deels om de financiële klap op de gemeentelijke begroting op te vangen. Die eerste maatregelen waren vaak zinvol en doordacht, maar soms, bijvoorbeeld met het instellen van eenrichtingsverkeer op het Lutje strand van 25 meter breed, wat minder zinnig. De financiële klap viel door de drukke zomer echter mee maar desondanks wordt een hoeveelheid geld vergarende maatregelen over ons en onze bezoekers uitgestort die zijn weerga niet kent. Een enorme belastingverhoging voor de inwoners, een verhoogde toeristen belasting en parkeertarieven waar ze in het centrum van de grote steden een puntje aan kunnen zuigen. Zo heeft het virus voor ons allemaal toch een extra naar staartje.

LEDENVERGADERING

De ledenvergadering wordt op 14 december gehouden in de kleine kerk aan de Kapellestraat. Lees op de volgende pagina hoe u zich aan kunt melden.

CONTACT

Secretariaat Stadsraad Veere
Warwijksestraat 11, 4351BE Veere
Telefoon : 06 - 54242873
E-mail: info@stadsraadveere.nl
Website: www.stadspleinveere.nl
Stadsheraut: Nico van Rijswijk

LEDENVERGADERING STADSRAAD VEERE 14 DECEMBER

Door de noodverordening covid-19 kunnen wij niet vergaderen in de Korenmaat. Wij zullen deze keer uitwijken naar de kleine kerk, ingang Kapellestraat. We mogen daar met maximaal 30 mensen aanwezig zijn. Naast het bestuur (5) en vertegenwoordigers van de gemeente (2) is er ruimte voor 23 overige deelnemers. Wij verzoeken u vooraf een aanmelding te sturen naar info@stadsraadveere.nl of per brief naar de secretaris, Warwijcksestraat 11. Vermeldt ook uw telefoonnummer voor het geval dat wij de vergadering op het laatste moment moeten verzetten. U ontvangt daarna een uitnodiging voor de vergadering. Of, als het aantal reeds hoger is dan 23, dan ontvangt u een mededeling dat de kleine kerk al vol is. We vinden het jammer u te moeten teleurstellen maar we kunnen niet anders.

Wij verzoeken u bij binnenkomst en vertrek een mond/neusmasker te dragen. Wellicht is het half december fris in de kerk, wees erop voorbereid. Er wordt géén koffie geschonken bij binnenkomst en ook het gebruikelijke glaasje wijn na afloop ontbreekt deze keer.

AGENDA LEDENVERGADERING 14/12/2020

- 1 Opening
- 2 Vaststellen agenda
- 3 Notulen van de vorige ledenvergadering (december 2019)
- 4 Mededelingen
 - Nota parkeerbeleid
 - Kiss & ride basisschool
 - Autoluw Veere
 - Herinrichting Oudestraat
 - Herinrichting Kapellestraat, Oliemolenstraat en Kerkstraat
 - Restauratie Kaaimuren
 - Fietsenstallingen
 - Bastion
- 5 Oranjeplein
- 6 Goedkeuring begroting 2021 (te publiceren op Stadsplein en/of meezenden met mail distributie Stadsheraut)
- 7 Goedkeuring €2000.—subsidie voor de beiaardier.
- 8 Bestuursvacuüm
- 9 Rondvraag
10. Sluiting

VERSLAG OPENBARE STADSVERGADERING

9 maart 2020, Korenmaat, Veere

Bestuur Stadsraad

Jan Paul Loeff (voorzitter)
Nico van Rijswijk (secretaris)
Lieneke Kamphuis (penningmeester)
Elly Boeckhout (lid)
Tjeerd Kuiper (notulist)
Roel Paalman (verontschuldigd)

Gemeente Veere

Bert van Halderen (kernwethouder)
Tiny Polderman (PvdA/Groenlinks)
Jose de Buck (DTV)
Geert Francke (gemeente)

Aantal aanwezigen: 32

1. **Opening: 19.30 uur**
2. **Vaststellen agenda: geen wijzigingen.**
3. **Notulen van de vorige ledenvergadering: Geen opmerkingen.**
4. **Mededelingen**

Gebiedsvisie rondom het Veerse meer. De Stadsraad heeft de bijeenkomst in Veere bijgewoond. We willen graag een rem op de vele lelijke ontwikkelingen. Helaas zijn projecten die al in de pijplijn zitten niet meer tegen te houden.

Restauratie kademuren. Kost wat meer maar ligt op schema.

Steiger jachtclub Veere. Op ons verzoek heeft de jachtclub een omgevingsvergunning aangevraagd. Daar zijn we het nu mee eens.

Uitbreiding restaurant De Werf. Het is onduidelijk of de huidige bouwactiviteiten voldoen aan de vergunning. De gemeente wordt verzocht hierop toe te zien.

Mountainbikeroute. De meeste zorgen die we hierover hadden zijn in goed overleg opgelost. Alleen de route langs de binnenkant van de dijk van het kanaal tussen de sluis en de Zanddijkseweg/Oude Veerse weg is nog een punt van aandacht.

Wielerronde Midden Zeeland (Tacx Pro Classic). In Veere is de start en de finish. De prof's rijden ook een aantal rondes door Veere. Dit betekent dat Veere stad op 10/10 gedeeltelijk op slot gaat. Voor de prof's zullen de bussen op het Oranjeplein parkeren. Ons protest tegen deze aantasting van onze vrijheid door het wielergeweld is grotendeels genegeerd.

Kiss & ride basisschool. De vergunningen voor ouders zijn uitgedeeld. We moeten nog zien of de problemen hiermee zijn opgelost.

Autoluw Veere. Het plan is om gedurende de maanden juli en augustus Veere weer autoluw te maken. De details moeten nog worden overlegd. Probleem blijft dat de navigatiesystemen in auto's tijdelijke maatregelen niet herkennen. Het verkeer komend van de parkeerterreinen kanaalzijde worden door het navigatiesysteem gewoon door de Wagenaarstraat geleid als ze richting Vrouwenpolder willen. Alleen vaste maatregelen kunnen dit voorkomen. Dit zou kunnen door de Wagenaarstraat, Kaai en Oudestraat af te sluiten met uitzondering van bestemmingsverkeer.

Evaluatie herinrichting Markt: problemen met aflopende bestrating (valt niets aan te doen), de heg die nog niet over de stalen beschermingsband heen valt (moet groeien) en de nieuwe banken (net geplaatst; hout moet nog vergrijzen).

Betaald parkeren bij De Werf. De gemeente onderneemt stappen om dit te realiseren tegen de wens van het bestuur in.

Extra helikopter bewegingen nodig voor ondersteuning van de windmolenparken op de Noordzee zullen niet over Veere vliegen.

Het Stads- en dorpsraden overleg wordt weer nieuw leven ingeblazen door de Stadsraad Domburg.

5. Jaarrekening vereniging Stadsraad Veere 2019

De jaarrekening was beschikbaar ten tijde van de vergadering en kan ook ingezien worden op www.stadspleinveere.nl. Er waren geen aan- of opmerkingen over de jaarrekening.

6. Verslag kascommissie

Als lid van de kascommissie deed Ellen Vooijs mede namens Maurits de Brauw verslag. De kascommissie complimenteerde de penningmeester en stelde de vergadering voor het bestuur decharge te verlenen. De vergadering ging hiermee akkoord. Eveneens vroeg ze het bestuur een nuttige besteding te vinden voor een gedeelte van de gelden op de balans.

7. Verkiezing nieuw lid kascommissie

Peter Henderikx stelt zich beschikbaar als tweede lid van de kascommissie samen met Ellen Vooijs. Maurits de Brauw treedt af

8. Opvolging voorzitter Jan Paul Loeff in 2020

Jan Paul Loeff moet statutair aftreden in 2020. Het voorzitterschap van de Stadsraad is een leuke dynamische functie in een sterk bestuur. Dus iets voor u? Meld u aan bij één van de bestuursleden van de Stadsraad.

9. Oranjeplein –‘t Bolwerk

Een enthousiaste groep (Ruud Backx, Caroline van Cranenburgh en Harry Buiten) werkt aan voorstellen voor betaalbare woonruimte (huren/kopen) zowel voor starters als voor senioren op een gedeelte van het Oranjeplein. De gemeente neemt dit initiatief serieus maar het moet uiteindelijk wel voorgelegd worden aan de gemeenteraad. "Het Knarrehof", een stichting die al eerder dit soort projecten heeft begeleid, kan als facilitator dienen. De stadsraad belooft medewerking aan een enquête onder bewoners om de interesse te peilen. Wilt u ook meedenken om dit project vorm te geven, geef u zich dan op bij Ruud Backx.

10. Onderzoek leefbaarheid en toerisme – Nico van Rijswijk

Dit onderzoek is gedaan in opdracht van de gemeente Veere. We vinden het rapport dat is uitgebracht echter van zeer dubieuze kwaliteit. Het dekt de lading niet. Ook is de onderbouwing van het aantal voertuigbewegingen foutief. "Het lijkt wel of er een autofabriek staat in Veere". Ons standpunt is kenbaar gemaakt aan de gemeente.

11. Rondvraag

- Eendenhokje in de Kreek bij de Lange Dam. Waar is dat gebleven?
- Gratis parkeren. Hoe is het mogelijk dat in Zoutelande parkeren nog steeds gratis is en dat we elders hoge parkeertarieven moeten betalen? Bert v. Halderen: dit wordt op het ogenblik onderzocht.
- Hinder fietsverhuur in de Oudestraat en aanwezigheid van ratten in de Oudestraat, Wagenaarstraat en Markt. De gemeente is hiervan op de hoogte gesteld.
- Het water bij de brug in de Veeerse weg over de afwatering is geblokkeerd door palingfuiken. Hiervoor is echter een vergunning verleend.

12. Sluiting 21.15

PARKEERBELEID GEMEENTE VEERE

Nico van Rijswijk, secretaris Stadsraad Veere

De gemeenteraad heeft in oktober een nota parkeerbeleid goedgekeurd ondanks vele protesten. Deze nota is tot stand gekomen “na overleg met vele belanghebbenden”. Echter, de punten die de stadsraad ingebracht heeft zijn niet in de nota aangetroffen en de nieuwe items in het parkeerbeleid zijn niet vooraf besproken. Het devies van de Stadsraad Veere luidt: “Veere heeft geen parkeerprobleem maar wel een verkeersprobleem.”

Het parkeerbeleid moet volgens ons daarom tot vermindering van gemotoriseerd verkeer in Veere leiden.

Onze uitgangspunten zijn:

- Bewoners moeten in de nabijheid van hun woning kunnen parkeren.
- Dagtoeristen laten hun auto achter op één van de parkeerplaatsen en bezoeken Veere lopend.
- Veere wordt gesloten voor alle gemotoriseerd verkeer, uitgezonderd bestemmingsverkeer.

Volgens de gegevens van de gemeente over 2019 wordt de optimale capaciteit van de parkeerplaatsen slechts op 5 dagen (van de 215) overschreden en dan alleen nog tussen 13.00 en 15.00 uur. Meer parkeerplaatsen is niet nodig want als de parkeerplaatsen vol zijn is Veere vol. Zeker in combinatie met de vele fietsers en de aanvoer van dagjesmensen per touringcar en cruiseschip.

Parkeerplaats Veerseweg

Dit was voor ons het meest omstreden punt in de nota: betaald parkeren op de Veerseweg.

Wij vinden het noodzakelijk dat er één plek in Veere blijft waar gratis geparkeerd kan worden.

Voor bewoners die een bedrijfswagen mee naar huis nemen, studerende kinderen die een weekend thuiskomen, en ook voor werknemers van bedrijven in Veere. Voor die werknemers zijn per bedrijf slechts twee vergunningen mogelijk terwijl een hotel/restaurant vele werknemers heeft van ontbijt tot afwas van het avondeten. Ook mensen, die met hun boot op vakantie gaan kunnen hun auto goed parkeren op de Veerseweg. Wij voorzagen veel hinder van deze maatregel in Zanddijk en met name op het terrein van Nieuw Sandenburg. De gemeente heeft gelukkig geluisterd naar onze argumenten en in het Maatwerkoverzicht dat in december door de Raad behandeld wordt is het terrein gratis gebleven.

Fiscaliseren van parkeren op straat.

Op dit moment geldt in de straten een parkeerverbod en vergunninghouders hebben daarvan een ontheffing. Dit verbod is een verkeersmaatregel en mag alleen worden gehandhaafd door politie en boa's en de boetes gaan naar het rijk.

De gemeente wil nu betaald parkeren invoeren in de straten. Dan wordt illegaal parkeren bestraft met een naheffing parkeerbelasting en profiteert de gemeente daarvan. De stadsraad is geen tegenstander van het systeem maar wil wel dat de ruimte op straat beschikbaar blijft voor vergunninghouders. De gemeente denkt dit te kunnen realiseren door betaald parkeren extra duur te maken: alleen dagkaarten van €50.

Men gaat dit systeem in 2021 eerst uitproberen in Zoutelande; in Veere verandert er volgend jaar nog niets.

Tariefzones

De gemeente wil tariefzones invoeren. Op het Oranjeplein wordt het parkeren 60% duurder dan op de andere parkeerplaatsen. Volgens de stadsraad werkt dit alleen als men dat vooraf beseft. Dus moet het duidelijk op borden kenbaar worden op welk terrein welk tarief geldt. En dan zijn natuurlijk de mooiste plekken voor de mensen die met een app van de zaak kunnen parkeren. De stadsraad wil het verkeer in de kern liever beperken door het Oranjeplein alleen te bestemmen voor vergunninghouders, zowel bewoners als verblijfsgasten. In januari gaan we daar nog verder over praten.

Bastion.

Om hinderlijk zoekverkeer op het Bastion tegen te gaan wordt de parkeerstrook langs de spuikom opgeheven. Achter restaurant De Werf worden parkeerplaatsen ingericht voor vergunninghouders, dus alleen bewoners en personeel van De Werf.

Overige veranderingen

De vergunning zonder kenteken en de kraskaart komen te vervallen. Hiervoor in de plaats komt de visite-app. De gemeente wil het gehele vergunningensysteem digitaliseren. De vergunning achter de voorruit wordt vervangen door registratie van het kenteken in het Nationaal parkeerregister van de RDW.

De jachtclub krijgt voortaan 84 vergunningen i.p.v. 64. De kentekens worden geregistreerd in de zg. Actief-app. De kerk in de Kapellestraat krijgt nog 10 vergunningen zonder kenteken. Voor dienstverleners, vrijwilligers van het museum en mantelzorgers zijn speciale vergunningen verkrijgbaar ook via de Actief-app.

BESTUURSVACUUM EN VOORTBESTAAN STADSRaad VEERE

Jan Paul Loeff,
Nu nog voorzitter

Al enige tijd probeert het bestuur kandidaten te vinden voor deelname aan haar activiteiten. We verkeren in een moeilijke toestand want als het zo doorgaat heeft de Stadsraad komend jaar vrijwel geen bestuur meer. Bestuurslid Roel Paalman heeft een ander nobel werk op zich genomen en is vertrokken, uw penningmeester, Lieneke Kamphuis, gaat verhuizen en uw voorzitter is komend jaar over zijn statutaire termijn heen en het wordt ook tijd dat iemand dat na 12 jaar overneemt. De penningen zullen gelukkig overgenomen worden door Elly Boeckhout en Tjeerd Kuiper blijft de website beheren maar verder wordt het dus stil rond uw vertegenwoordiging naar de overheid.

We vragen ons gevoeglijk af of we in dit geval dan de Stadsraad maar moeten opheffen. Er is in Veere talent genoeg om ons werk op te pakken maar als niemand dat doet dan houdt het op. Met een dermate klein bestuur kunnen we onmogelijk alles doen wat we nu doen en wat noodzakelijk is om als bewoners gehoord te worden.

Onze activiteiten tot nu lijken vreselijk veel werk maar we verdelen de taken goed en dan valt het best mee. Verder hebben we tot nu toe een erg gezellig bestuur en ik ben ervan overtuigd dat dit zo kan blijven. We hebben veel bereikt de afgelopen jaren en mede door een prettige samenwerking met zowel de ondernemers als de Stichting Veere lopen zaken voor onze kern goed. Kom ons helpen en meldt u aan als bestuurslid. Het alternatief is ophouden met de Stadsraad en ik denk dat dat voor de bewoners desastreus is. Zet ons nuttige werk voort.

STEUN VOOR HET STADSCARILLON

Het bestuur van de Stadsraad Veere stelt voor om de jaarlijkse gemeentelijke bijdrage van €2000.- te besteden aan het Stadscarillon. Het gaat om een aanvulling van de losse noten van de speeltrommel. Eén en ander naar aanleiding van het volgende bericht van onze stadsbeiaardier David van der Vlies.

Zijn bericht (ingekort).

Het carillon is een parel in Nederland en staat zeker onder de beiaardiers en klokkendeskundigen zo bekend. Een geheel van klokken uit de 18e eeuw (1735/1790) samen met een prachtig lopend uurwerk met trommelspeelwerk en 2 slagwerken.

Al lange tijd loop ik tegen het probleem aan van te weinig losse noten (stiften) voor de speeltrommel van het carillon.

De speeltrommel staat op de zolder van het stadhuis en zorgt op de hele en halve uren voor een melodietje voor de slag. Een prachtig staaltje techniek geheel werkend zoals gemaakt in het jaar 1735. Het geheel bestaat uit een uurwerk, trommelspeelwerk en 2 slagwerken.

Het geheel is bijzonder omdat het in werkende authentieke staat is. De omvang van het geheel maakte het destijds onmogelijk om speeltrommel en slagwerken in de toren te plaatsen. Hierdoor is dit op de stadhuiszolder geplaatst met als grootste nadeel de

enorme afstand tussen de speeltrommel en de klokken, of beter gezegd de hamers van de klokken. De kabels leggen elk zo'n 25 meter af. Eerst horizontaal en daarna zo goed als (meer kris kras) verticaal omhoog. Dit is dan ook weer uniek voor Nederland.

Voor het versteken, het plaatsen van de nieuwe melodie, maak ik gebruik van 4 verschillende nootjes. Al verschillende keren liep ik tegen het probleem op dat de melodie die ik op de speeltrommel wilde plaatsen wel genoeg ruimte had, maar dat ik nootjes te weinig had om deze volledig op de speeltrommel te plaatsen. Hierbij is het nogal verschillend welk type muziekstuk er gebruikt wordt. Hierdoor moet ik de melodie vaak eerder afbreken of inkorten. Ook door gebruik gebeurt het nogal eens dat er een nootje sneuvelt of afbreekt op de schroefdraad. Ook in het verleden zijn er zo nieuwe series noten bijgemaakt. Er zijn daarom per notengroep soms 2 soorten. Voor het bijmaken van de nieuwe noten ga ik uit van de nieuwste noten.

Met vriendelijke groet,
David van der Vlies, stadsbeiaardier Veere

ZONNE ENERGIE COÖPERATIE VEERE REALISEERT TWEE- DE PRODUCTINSTALLATIE

Heleen Slingenberg, secretaris ZEV

Na het nodige voorwerk van een enthousiaste werkgroep is op 19 oktober 2018 de ZEV (Zonne Energie Veere Coöperatie U.A.) opgericht, met onder andere het doel om met elkaar, binnen het postcodegebied, zonne-energie te produceren.

Op 25 februari 2019 kon de eerste installatie in gebruik genomen worden. De zonnepanelen werden bevestigd op de loods van de heer Overbeeke (Bouwbedrijf Veere). De 26 leden van de vereniging hadden met elkaar 275 certificaten aangeschaft. Er waren meer gegadigden, maar de maximale capaciteit was bereikt, mensen teleurgesteld en de wachtlijst was geboren. Gelijk dat eerste jaar werd er 61.550 kWh stroom opgewekt.

Het succes van het eerste dak maakte dat de wachtlijst groeide, vandaar dat het bestuur is gaan onderzoeken of een 'tweede dak' een haalbare zaak zou zijn.

Een tweede dak werd gevonden. Ten tijde van de algemene ledenvergadering in augustus 2020, was er belangstelling van de aspirant leden voor 160 certificaten. Op die ledenvergadering is besloten om te streven naar een volledig tweede dak (275 certificaten).

Er was haast geboden, om gebruik te kunnen maken van bepaalde financiële regelingen vanuit de overheid, moest de installatie voor 2021 gereed zijn. We waren blij met de Gemeente Veere, zij wilden zich voor een aantal nog niet 'verkochte' certificaten garant stellen. We konden aan de slag!

Uiteindelijk hoefden we geen gebruik te maken van garantiestelling van de gemeente, wel kunnen we het stadhuis van Veere als nieuw lid van de coöperatie noteren.

Zowel met de firma Energie Anders, leverancier van de zonnepanelen als met de firma Sturm uit Gapinge, op wiens dak de panelen geplaatst worden, werd er een overeenkomst over de uitvoering bereikt. De voorbereidende werkzaamheden zijn inmiddels afgerond, aansluiting op het lichtnet is in gang gezet en het investeringsbudget is gefinancierd.

De installatie werkzaamheden zijn gestart, zodat de installatie begin december operationeel kan zijn. Voor het einde van het jaar zal er stroom geleverd kunnen worden aan het net.

Mooi om zo met elkaar te werken aan de reductie van de CO₂ uitstoot.

Een zonnige groet,
Heleen Slingenberg

OPROEP VAN NICOLETTE VAN NESTE

Beste lezers van de Stadsheraut,

In Museum Veere zal, als de coronaperikelen geen roet in het eten gooien, komend voorjaar een expositie over Hendrik Willem van Loon van start gaan. Met hulp van Jan Louwerse ben ik hiervoor materiaal aan het verzamelen. Stadsraadvoorzitter Jan-Paul Loeff heeft ons al een mooie tekening van de hand van Van Loon in bruikleen toegezegd. Wellicht zijn er onder u bezitters van tekeningen, foto's of voorwerpen gerelateerd aan Van Loon. Wij zouden u zeer erkentelijk zijn indien u uw Van Loon memorabilia zou willen uitlenen voor de duur van de tentoonstelling (ongeveer één jaar).

Wij zijn ook op zoek naar foto's van Frits Philips (hij bewoonde enige jaren –tot 1929–, vooral in de weekends, huis 'De Kolve' tegenover het stadhuis en speelt een belangrijke rol in Van Loon's 'Pioniers der Vrijheid').

Ook Jimmy, Van Loon's levenspartner en kunstenaar Lucie van Dam van Isselt spelen een belangrijke rol in dit boek. Foto's van hen zijn eveneens zeer welkom.

U kunt mij bereiken op de tel.nrs. 06-36339481/0118-635661 of e-mail: dammelj@xs4all.nl

Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking en vriendelijke groet,
Nicolette van Neste, samensteller expositie Hendrik Willem van Loon, Museum Veere

DE BOZE GEEST VAN VEERE

Normaal vindt u op deze plek in de Stadsheraut een verhaal uit de rijke historie van Veere geschreven door Jan Midavaine. Hij vond deze keer in zijn archief een verhaal, geschreven in 1959 door de burgemeester van destijds Jhr. I.F. den Beer Poortugael. Op zich al bijzonder dat een bestuurder op deze manier de aandacht vestigt op zijn geliefde stad en het artikel laat ook zien hoe 60 jaar geleden de verhalen verteld werden. (Red)

1. Waarmede wij worden geconfronteerd met de boze geest.

Met een nijldige ruk schoof de bootsman zijn stoel achteruit. Zijn gezicht in het schemerduister zag rood als een kalkoense haan, zijn hand beefde. 'Geloof het dan maar niet, maar je kunt er donder op zeggen dat het zo is.'

'Dat een volwassen man daar geloof aan kan hechten, beste Arend, nee dat wil er bij mij niet in.' 'Er niet in, er niet in, wat wil er dan bij jou in? Alleen eten en drinken? 't Zal je nog eens berouwen!'

De kamer was nu nagenoeg duister geworden, alleen de rode puntjes van hun beide sigaren flikkerden soms op.

Na een tijdlang gezweven te hebben, verbrak Arend eindelijk de stilte.

'Ik zal je eens een ware geschiedenis vertellen, zo waar als ik hier voor je zit, een geschiedenis uit de bloeitijd van Veere, luister.'

'Zal ik dan voordat je begint niet even het licht aanknippen, dan zien wij elkaar tenminste zitten?'

'Ben je gek, juist niet, neen mannetje, je kunstlicht heb ik niet nodig bij het licht van deze ware geschiedenis'. En om zijn woorden kracht bij te zetten zwaaide Arend met zijn brede arm over de tafel.

'Ja, maar', stamelde ik, doch verder kwam ik niet, want met een sonoor stemgeluid dat het gehele kleine vertrek vulde, begon Arend zijn ware geschiedenis.

'Je moet dan weten, in de 15^e eeuw was Veere tot ongemene bloei gekomen, de handel breidde zich steeds maar uit, het was de tijd van Hendrik van Borsselen de vierde, het eerste beeld van ons stadhuis. Zo gaf hij de stoot voor de bouw van het huidige fraaie stadhuis.'

Ja, hem kunnen wij gevoelig als de geestelijke vader ervan beschouwen. Na hem regeerde zijn zoon Wolfert de zevende en onder hem is men in 1479 met de bouw van de Grote Kerk pas goed begonnen. Het moest een machtige kruiskerk worden, de hoofdkerk van geheel Walcheren en op een verdere bloei en groei van de stad Veere berekend.

Toen na verloop der jaren de kerk gereed was, moet het wel een machtig bouwwerk zijn geweest, alleen al de gebrandschilderde ramen uitten kreten van bewondering. Jammer was het

dat de enorme toren niet kon worden afgebouwd, zelfs in die bloeitijd ontbraken de middelen daartoe en de toren bleef tot 1/3^e van zijn oorspronkelijk bedoelde grootte die de grote Keldermans zich had ingedacht. Ja, dat waren nog eens grote bouwmeesters in die tijd. Voordat de kerk in gebruik genomen zou worden voor de eredienst zou, der traditie getrouw, deze worden gewijd. De priester zou zulks doen met wijn.'

'De priester?' zei ik, 'was men dan Rooms-katholiek in Veere?'

't Was maar goed dat ik Arend zijn gezicht niet meer zien kon, alleen zijn sigaar flikkerde thans fel op. 'Natuurlijk stommerik, in die tijd was iedereen dat toch? Maar val mij nu niet in de rede, waar was ik ook weer gebleven?'

'Ja, van die wijn waarmede de priester

'O ja, ja juist, de kerk moest worden ingewijd. Van alle in Veere wonende kooplui, en dat waren er heel wat, werd gevraagd om hun deel bij te dragen en van elk van hen werd één fles wijn verwacht. Al die wijn zouden ze zelf moeten uitstorten in een groot vat achter in de kerk staande. Maar, en nu komt het, wat deden die ganneven?'

Mijn nieuwsgierigheid was nu toch wel geprikkeld, maar daar ik dorst begon te krijgen en ik voorzag dat het verhaal nog lang niet ten einde was, vroeg ik heel bedeesd: 'Een kop koffie?' 'Koffie? Koffie?' bulderde Arend, met zijn vuist op de tafel slaande, 'koffie? Water, met water lengden ze de wijn.'

'Verschrikkelijk', zei ik, in de hoop mijn fout van daarnet weer wat goed te maken.

'Juist', zei Arend, 'dat was verschrikkelijk. Dat addergebroed dacht met een schijnheilig gezicht op deze wijze de priester de kerk te laten inwijden, die rijke pisangen dachten dat hun fraude, want dat was het, niet gemerkt zou worden, sterker nog, ze zongen in de kerk schijnheilig het hoogste lied. Zo gebeurde het', en hier werd de stem van Arend geheimzinnig, 'zo gebeurde het dat de Grote Kerk van Veere gewijd, ja sterker nog, ingewijd is met wijn aangelengd met water.' 'Geef die kerels eens ongelijk', zei ik nu, 't zou zonde geweest zijn van al die kostelijke wijn. Ik had geloof ik, als ik in die tijd geleefd had uitsluitend water uitgegoten in dat vat. En wijn in mijn eigen keelgat, ha, ha, ha, ha, ha!' Ja werkelijk, ik moest om mijn eigen mop lachen, maar dat kwam mij duur te staan.

In zijn volle lengte zag ik, nee, voelde ik Arend voor mij staan. Hij zei niets. De stilte was pijnlijk. De klok tikte de minuten weg. Zwaar leunde hij met zijn handen over de tafel.

'Nu', zei hij, 'weet dan', en zijn stem klonk plechtig, 'weet dan dat vanaf dat ogenblik het verval in Veere is begonnen, ja, het verval. Het water had zich gewroken en heeft zich opgelost in een boze geest, het verval zette door, de haven van Veere is gaan verzanden, de grote schepen', hier rolde hij met de 'r' van grote, 'de grote schepen konden de rede van Veere niet meer bereiken, de stad ging zienderogen achteruit.'

'En de kooplui?' zei ik.

‘De kooplui? De kooplui? Die stonden handenwringend aan de kant. Maar 't ergste komt nog!’ ‘Zullen wij dan nu maar eens een lichtje maken?’, zei ik en zonder zijn antwoord af te wachten, ontknopte ik het elektrische licht. Hemel en aarde, wat schrok ik. Daar stond Arend de bootzman, anders een goeiige zeerob in zijn blauwe trui, zijn gezicht was asgrauw, zijn neusvleugels trilden. Met samengeknepen lippen, de handen in zijn zakken, terwijl twee zwarte omfloerste strepen, zijn ogen, naar mij loensten, zei hij wat volgens hem het ergste was. Hij zei het langzaam, alsof hij ieder woord tot zijn volste recht wilde laten komen. Ze werden min of meer uit zijn keel gestoten.

‘In die kerk, waar dit schijnheilige spelletje door die rijke kooplui gespeeld is geworden, is datzelfde water omgezet geworden in een kwade geest en je kunt mij geloven of niet, maar deze kwade geest huist nog steeds in die kerk’

‘Wees dan maar voorzichtig dat hij je niet te grazen neemt’, zei ik, een pijp opstekende en een rookwolk Arend toe blazende. Bij de deur staande om te vertrekken, draaide hij zich resoluut om. ‘Veere neemt hij te grazen, stomme kaffer die je bent, begrijp je nu waarom de vissers hier weg moeten? Goedenacht.’ De deur viel met een slag toe.

II. Een ontmoeting in het visafslaggebouw.

De volgende dag was het prachtig weer. Reeds vroeg in de middag slenterde ik op de Kade om de eerste vissersbootjes te zien binnenvaren, steeds een spectaculair schouwspel. Vreemd toch, zo'n klein stadje van maar een goede duizend inwoners en altijd is er iets te zien of te beleven. Geen wereldschokkende gebeurtenissen, verre van dat, maar juist zoveel gezellige kleurrijke dingen, die je elders mist..

Daar sjouwt Karel Lindeman in zijn terra buis op zijn klompen zijn bekende waggelgang, daar tuurt door een kijker een oude schipper nu in ruste, de wijde zee af, of zijn oude hoogaars, waar nu zijn zoon schipper-eigenaar van is, nog niet in het zicht komt, daar staat een stelletje vreemdelingen, om zo te zien zeker Belgen, naar een oude vervallen gevel te turen, waar je met moeite Bordeaux Oxhoofd op leest, daar rennen een paar kinderen hun huis uit en gaan voor de stoep badminton spelen, de jonge moeder, of is het de oudste dochter?, kijkt er naar

op de stoep zittende. Een klein leuk zwart wit hondje, een sortiment fox zit er met zijn geestige kopje vlak naast.

‘Mooi weertje hè?’, zegt een Zeeuwse, die gelukkig nog de dracht draagt, wat met een ‘ja hoor’ beaamd wordt.

Al slenterende heb je in Veere op de Kade in het middaguur werkelijk altijd wat te zien en wie nu nog beweert dat Veere een dood stadje is, kent niet de kleine genietingen van het leven.

Kijk, daar komt Van Duinen in zijn mooie uniform met blinkende knopen, 't lijkt wel of de man ze pas heeft opgepoetst, hij heeft zeker pas de reddingsboot die hier in de stadshaven ligt gecontroleerd, hij is er de schipper van.

Je kunt het aan zijn gezicht zien dat het zijn boot is, al is hij maar schipper van het station Veere van de Koninklijke Zuid-Hollandse Maatschappij tot redding van schipbreukelingen.

Het is een mooie boot de Maria Carolina Blankenheym in felle oranje blauwe en

zwarte kleuren en gelukkig voor de man, ruim een jaar geleden hebben ze een redding verricht onder wel zeer moeilijke omstandigheden met zware grondzeeën.

Daar kan hij weer een tijdlang op teren.

Op het bankje voor de vismijn zitten een paar oude mannetjes, genoeglijk te roken en te pruimen, ze zijn van het Godshuis, een tehuis in Veere voor ouden van dagen.

Ze zeggen nagenoeg niets tegen elkaar, kijken des te meer.

Waarom moet een mens ook altijd praten, ja waarom?

'Seul le silence est grand, tout le reste est faiblesse', heeft een Frans dichter in een filosofische bui eens geschreven, en gelijk had hij.

Terwijl ik zelf zo sta te mijmeren, voordat je het weet doe je dat in Veere, komt zowaar de eerste vissersboot met een flinke vaart de stadshaven binnengevaren, 't is de ARM 27.

Rook kringelt uit het gammele schoorsteentje, drie kerels in blauwe kielen staan aan boord te schrobben, ze hebben witte hoge hopen aan en de schipper-eigenaar staat natuurlijk aan het stuur.

Een paar Ambonezen springen als bruine kat-apen plotseling van achter de kistbedamming tevoorschijn, merkwaardig dat ik deze bruinlingen nog niet eerder heb opgemerkt, noch de kunstschilder die aan de overkant van de haven rustig staat te schilderen. Kijk nu doet hij een paar passen achteruit om het onderwerp van zijn werk beter te observeren. Hij trekt zich van de binnenkomende vissersboot niets aan en schildert ongestoord verder. Als even later de ARM 24

en de VE 10 achter elkaar ook binnen komen, begint als door toverslag leven in de brouwerij te komen. Zie, daar lopen een paar vissers achter een lange smalle kar te duwen, ik tel wel vier grote manden vol met garnalen en op iedere mand

staan de letters en het nummer van het vissersvaartuig. Kar, lading en bemanning verdwijnen met een vaartje het vismijngebouw binnen en onderwijl komt er nu een Tholenaar, de TH 1 binnen, ook hij heeft om zo te zien een goede vangst gehad, want behalve de manden met garnalen zie ik nu ook tarbot en tong op de bodem van het vaartuig benevens een heel legertje krioelende krabben, waar de kerels met hun laarzen rustig over lopen. .

In mijn verbeelding hoor ik ze knersen en sluit ik instinctmatig vol griezelige huiver even de ogen. Niet lang, want een zoemend geluid van het vismijngebouw verbreekt dit denkbeeldige geluid, het is het sein dat de afslag gaat beginnen. Toch, hoe vreemd toch dat ik die denkbeeldige knersende doodgetrapte krab veel sterker heb gehoord dan het aanvangssignaal van de vismijn, alweer een bewijs dat het de geest is die hoort, voelt, weet en ziet en niet onze stoffelijke zinnen. Men loopt zo gemakkelijk en zo gauw langs deze dingen heen in plaats van ze in ons rond te dragen als een parel van de allergrootste waarde, waar de psychologie op voortgebouwd is en welke stellingen ons vroeg of laat van onschatbare waarde kunnen zijn. Aldus peinzende liep ik het vismijngebouw in, mij niets aantrekkende van het grote han-

gende bord verboden toegang. Daar was ik nu eenmaal een te volbloed Nederlander voor.

‘Opgelet’, hoorde ik de mijnmeester luidkeels roepen, ‘opgelet!’, 80 kg garnalen van de ARM 27 en de wijzer van de grote basculeplaat ging gestaag van het hoge punt naar beneden.

Met gespannen aandacht stonden de handelaren met in hun hand ieder een draad die allen naar de bascule gingen.

Aan het einde dier draad bevond zich een handvat met een knop, als men deze indrukte, hield op datzelfde moment de wijzer op om te draaien.

Pats. Daar stond de wijzer stil.

‘Twee gulden achtenveertig’, brulde de mijnmeester, ‘Marijs!’

De bascule werd leeggekiept en handelaar Marijs kon beginnen te laden. En dan te weten dat deze thans vers gekochte garnalen morgenochtend om zes uur reeds te Parijs op de markt zouden zijn, zit daar niet iets fascinerends in?

‘Opgelet’, klonk het andermaal en het mijnen ging verder.

Nu kwam de VE 10 aan de beurt, onderwijl was de gehele stadshaven gestoffeerd met vissersboten en werden steeds maar de nieuwe manden aangevoerd, een schouwspel om nimmer te vergeten en waar ik maar niet genoeg

van kreeg om naar te kijken.

Hoor!, door al het geroep van de mijnmeester en het geratel der wielen van de viskarren heen, klinkt daar plotseling het carillon van de stadhuistoren te spelen aan.

Nooit kan een kunstminnend mens genoeg krijgen van het kijken naar deze prachtige renaissance toren met hoog erboven het vergulde schip, een viermaster, getuigende van Veere's oude glorie en het klokkenspel er beneden uit de galmgaten van die toren.

Maar wat is dat? Waarom moest ik nu weer even huiveren?

Hoorde ik weer een krab zeltogend onder een zware mannenlaars knersen? Plotseling wist ik het.

Het gesprek van gisteravond met Arend de varensgezel.

Dat ging ook over Veere's glorie in lang vervlogen tijden, maar en dat was de reden van die korte huivering, ja natuurlijk, die geschiedenis van de kwade geest die wraak nam op Veere door die schijnheilige kooplui. Belachelijk om mij zo aan te stellen.

Belachelijk? Zagen mijn ogen het goed? Stond Arend daar niet verdekt opgesteld in een hoek van het vismijngebouw?

Ja waarachtig, hij was het.

Blijkbaar had hij mij nu ook opgemerkt, vreemd hoe dat iemand kan merken als je strak naar hem kijkt, alweer iets om te overdenken.

Slenterende kwam hij naar mij toe.

Op dat moment stak een kleine kwelduivel zijn kop in mij op en eer ik het wist zei ik laconiek: 'Zo, Arendje, heb je de kwade geest niet bij je?'

Ik zag zijn gezicht zomaar verstrakken.

Maar zijn antwoord was voor mij onverwacht en verrassend.

'Mag ik je uitnodigen met mij mede te gaan naar de Grote Kerk. De deur staat toevallig net open. Kom maar mee.'

En met een paar grote stappen verliet hij het vismijngebouw. Ik achter hem aan. 'Twee gulden vijftwintig, van Poorten!', hoorde ik de mijnmeester nog roepen.

'Een scheepje dat in de haven vaart', speelde onder ons het carillon toen wij op weg waren naar de kerk en het eerbiedwaardige laatgotische stadhuis passeerden.

't Was net of Adolf van Bourgondië, het laatste beeld op de hoek van het stadhuis mij aangrijnsde.

'Goed zo!', dacht deze zeker, 'goed zo! Nu zal hij ervan lusten!'

III. Het bezoek in de Grote Kerk.

Werkelijk, de kleine zijdeur van het kolossale bouwwerk stond open, werklieden liepen af en aan. Tussen de hoge stellages door van de eeuwige restauratie liep ik achter Arend de kilte binnen. Een diffuus licht viel door de hoge lelijke door toedoen van Napoleon aangebrachte ramen naar binnen.

'Napoleon, wat heeft die met deze kerk te maken?', vroeg ik bedeesd, want de enorme spaarzaam verlichte ruimte met de machtige ronde pilaren met bovenin uitgehouwen kapitelen, overweldigde mij in geen geringe mate.

'Heb je er dan nooit van gehoord dat Napoleon in 1810 van dit gebouw een hospitaal voor zijn zieke soldaten heeft laten maken?'

'Kijk', en Arend wees plechtstatig naar boven, 'daar zie je nog duidelijk de plaats waar de etages waren, vijf etages heeft hij laten aanbrengen en die etages moesten voor de lichtinval grote ramen hebben. Waar wij thans lopen, dat was de stal waar de paarden stonden. Ja, ja, zo is het', en Arend knikte enige malen betekenisvol met zijn hoofd. 'Dat was wel gezond voor die mensen, boven de paardenstal de zieken. In 1811 zijn er dan ook prompt een kleine 1100 van die Fransen om zeep gegaan door de Zeeuwse koorts.'

Neen, daar wist ik weinig of niets van.

‘Wat een oord is het toch hier’, dacht ik, ‘wat een oord.’

De laatste werklui waren nu weggegaan, wij waren thans alleen en liepen naar de achterzijde, daar waar een enorme ronde zuil de toren aan de westelijke zijde steunt.

‘Is het nog lang hospitaal gebleven?’, wilde ik vragen, maar zover kwam ik niet, huiverend kromp ik plotseling in elkaar, een schelle krijs deed zich in de hoogte horen.

‘Wat, wat is dat?’ stamelde ik. ‘Dat?’, zei Arend met een spottend lachje om zijn mond, ‘wel, waarde heer, dat is een der vele uilen die hier nu huizen.’ ‘Tjasses Arend, hou op, hoe luguber!’ ‘Luguber? Man, hoe kan je 't zeggen. Straks komen er zeer waarschijnlijk als wij geluk hebben nog wel andere dingen te voorschijn!’

‘Als wij geluk hebben, hoe bedoel je dat?’

‘Wel, de kwade geest natuurlijk die hier heerst, je wilde toch eens overtuigd worden van haar aanwezigheid?’

Om mij een houding te geven, beet ik mij op de lippen en liet ik iets van een instemmend gebrom horen. Mijn ogen zochten instinctmatig naar de kleine deur waar wij door binnen waren gekomen. Verder liepen wij, nu achter de enorme zuil, waar wel tien mensen achter kunnen gaan staan zonder gezien te worden. ‘Bons! Krak!’ Hemel en aarde! Wat was dat nu weer?

‘Ik denk’, zei Arend, ‘een luik dat ergens dichtvalt, de wind is opgestoken en die gammele luiken hebben dan vrij spel.’

Inderdaad, de lucht was aan het samentrekken en de wind gierde nu langs het gebouw.

Wij liepen nu door een der zijgangen, enige oude niet meer gebruikte oude karren en wagens stonden daar naast elkaar opgesteld. Juist wilde ik een oude sjees gaan bekijken of ik kreeg de schrik van mijn leven.

Als een razibus dook ik al jammerend naar beneden. ‘O Arend’, jammerde ik. Een grauw vaal beest met enge poten en wijde vleugels viel pardoes vanuit de lucht op mij neer en ik sidderde over mijn hele lijf.

‘Ben je nu ook al bang voor een vleermuis?’ hoorde ik Arend honend zeggen. Zuchtende hief ik mij zelf weer op. ‘Ontzettend’, zei ik, ‘ontzettend, om het te besterven.’

‘Wat moet dat straks dan worden’, zei Arend sarcastisch.

‘Straks’, dacht ik, ‘o heremijntijd, de man zei ‘straks’, er scheen dus nog

meer lugubers te komen.’ Ik wilde weg. Weg van dit oord der verschrikking, weg uit deze kille bedompte omgeving, weg uit ‘Kri, kri’, tjasses, wat was dat nu weer ‘Bons!’ een deur sloeg dicht, ik hield mijn adem in. Stappen kwamen nader, langzame, zware stappen ‘Daar komt hij tot ons de boze geest’, en Arends gezicht stond ernstig. Wat zou ik doen? Vluchten? Mij veilig stellen achter die grote ronde pilaar? Mij in de boerensjees of die oude gammele tentwagens verstoppen? ‘Stap, stap stap, stap’. Ik verroerde geen vin meer. ‘Te laat’, klopte het in mijn slapen, ‘te laat.’ Ik was een verloren verslagen mens. ‘Klets pats!’ Een donkere schaduw vloog langs het raam. ‘Hu hu huu!’ gierde de wind. Daar rammelde dat verdomde luik weer ‘Kri, kri!’, krijste de uil

‘Nu’, zei Arend langzaam, ‘geloof je nu nog niet in wat ik je gisteravond vertelde?’

‘O ja ja’, stamelde ik, ‘natuurlijk wel, ik geef mij gewonnen.’ ‘Klets, pats!’ Weer die donkere schaduw. O, God, verschrikkelijk. Maar net toen ik mijn hand voor mijn ogen wilde houden, zag ik dat het een tak was die door de gierende wind tegen een der hoge ramen zwiepte. ‘Stap, stap, stap, stap’. ‘Zeg toch Arend dat ie weggaat, voorgoed weg’, kreunde ik. Maar Arend trok een grijnslach. Ook dat nog! Nu waren de stappen wel zeer dichtbij. ‘Nu zal je het hebben’, kreunde ik. Verloren, reddeloos verloren. Alleen Arend de bootsman kon mij nog helpen

Maar wat was dat? Een man naderde ons. Hij was warempel gedecoreerd. Zeker een belangrijk persoon.

‘Goede middag, Arend’, zei de gedecoreerde, ‘wil mijnheer de kerk soms zien? Dan wil ik graag mijnheer er alles van vertellen’. ‘Goede middag Munstra, nee mijnheer is gekomen om de boze geest op te zoeken’.

‘De boze geest? O, juist ja.’

Helaas ontging het mij op dat moment dat Arend de als Munstra aangesprokene een betekenisvol knipoogje gaf. Dat vernam ik pas veel later van de rondgeleider dezer kerk, want deze was het. Nu had ook deze vrij spel met mij en was ik een willoos werktuig in zijn hand.

‘Mijnheer moet er maar niet de spot mee drijven, 't is hier soms bar en boos.’ ‘Dus toch’, dacht ik, ‘dus toch’

‘Jawel mijnheer, op 't meest onverwachts slaat hij toe en dan dreunt de slag als een galm door de gehele ruimte. Binten kunnen soms kraken en nog niet lang geleden, juist op de plaats waar U nu staat mijnheer, viel de kalk zomaar pardoos naar beneden.’

Werktuigelijk deed ik een stap achteruit. ‘Nu’, zei Arend, ‘wat heb ik je gezegd?’

‘Laatst op een dag, terwijl donkere wolken zich samenpakten en de wind opstak, flitste er zo maar een licht door de duisternis, onweer kan het niet geweest zijn, want niemand in geheel Veere had iets gehoord of gezien, dus wat kan het anders’

Gelukkig, daar ging de deur open en kwamen er enige mensen binnen, de man vertrok als een pijl uit de boog er naar toe, maakte een grote buiging voor de groep en vroeg of ze de kerk wilden zien.

Dat wilden ze, waarop hij boven op een houten stelling ging staan, wat hij lachende zijn troon noemde en begon te vertellen. Van de knappe bouwmeesters die in de 15^e eeuw deze kerk hadden gebouwd en hoe Napoleon door er een hospitaal van te maken, alles radicaal verknoeid had.

‘En geachte toehoorders, de volksmond in Veere spreekt heden de dag nog van het hospitaal’

Schoner gelegenheid om snel weg te komen was er voor mij niet en met Arend achter mij aan verliet ik door hetzelfde smalle deurtje het enorme kerkgebouw, de kwade geest enige verwensingen achterna denkende. ‘Wat heb je plotseling een haast’, zei Arend grinnikend. ‘Ja, ik heb nog een en ander te doen’, zei ik, ‘het is al laat.’ Wij stonden buiten. ‘Weg’, dacht ik, ‘weg van hier.’

Toen wij een eind verder waren, keek ik nog eens om. ‘Dat is sterk’, zei ik, ‘kijk eens naar het scheepje boven de toren!’ Arend keek ernaar. ‘Nu, wat zou dat?’ zei Arend. ‘Zie je niets vreemds?’, zei ik. Inderdaad, nu zag Arend het ook. ‘Het schip zeilt tegen de wind in’, zei hij. ‘Precies verkeerd gesteld, hoe hebben ze dat zo stom kunnen doen?’

‘Begrijp je nu Arend, van die tegenslag te Veere, dat de haven is gaan verzanden, dat de dijk er komt zonder een sluis erin, dat de vissersvloot weg moet?’ Ik zei dit alles in één adem. ‘Jij met je kwade geest, niets hoor, nu ben ik er. Tegenwind, tegenslag man, het komt allemaal doordat het schip op de Grote Kerk de verkeerde kant uitgaat.’ Wij namen afscheid, zonder elkaar te kunnen overtuigen. Des avonds verliet ik dit merkwaardige Veere.

Arend bracht mij naar de bus die bij de oude Campveerse Toren, een middeleeuws bouwwerk, vertrekt. ‘Je kunt kletsen wat je wilt’, zei hij nog, ‘maar ik

houd het op de kwade geest.’ ‘En ik op het schip’, riep ik hem achterna. De bus vertrok.

Bovenstaand verhaal is door mij te Veere geschreven voorjaar 1959 en geïnspireerd naar de Veerse legende door de heer J.D. de Voogd geschreven en wordt dit verhaal eerbiedig en met dank aan hem opgedragen.

Veere, april 1959.

Jhr. I.F. den Beer Poortugaal.

VEERE IN DE LICHTJES

Nico van Rijswijk

De commissie “Veere in de Lichtjes” zal dit jaar dit evenement niet organiseren. Zij doet dit al 20 jaar lang maar vond, na rijp beraad, dit jaar de risico's i.v.m. Covid-19 te groot. Dat is jammer maar heel begrijpelijk. U kunt toch wat doen. Zelf een lichtje voor het raam zetten of zelf een boompje kopen en buiten zetten. Het maakt Veere zoveel gezelliger in deze donkere dagen.

Foto: Anne Droogsma

www.stoerefoto.nl

De stadsraad wenst u prettige feestdagen. En vrede op aarde, ook in Veere.